

אחי, אתה משלנו

מתאים לגילאי ג'-ו'

מטרות הפעולה:

לגרום לחניכים לפתח רגישות לאנשים הסובבים אותם, ובפרט לנכים. להבין שנכים הם אנשים כמוני- כמוך שיש להם מוגבלות פיזית, הדבר אינו עושה אותם חריגים מבחינות אחרות. לפתח אצל החניכים חוש ביקורת לכל מני סטריאוטיפים על קבוצות שונות בחברה.

מבנה הפעולה:

- סטריאוטיפים
- דין- מה עושה את האדם שונה?
- סיכום

מהלך הפעולה:

מחלקים את השבט ל-3 קבוצות או יותר. מביאים לכל קבוצה תמונה של אדם, סתם תמונות שגוזרים מעיתונים או מהתמונות המצורפות (בנספח 1), ומבקשים מהם לתאר את אותו האדם, שם, גיל, במה הוא עובד, איפה הוא גר, כמה ילדים יש לו, מה התחביבים שלו וכו'... חשוב שאחת התמונות תהיה של אדם נכה. סביר להניח שהתיאור של האדם הנכה לא יהיה שווה לשאר התיאורים.

דין:

למה כשאנו רואים אדם נכה, אנחנו ישר מסיקים שלא טוב לו, שהוא מסכן, שהוא לא עובד, שהוא לא יתחתן וכו'? מקריאים את הקטע של יקיר שגב (נספח 2) שואלים את החניכים- מה מיוחד בו? האם זה שהוא שונה מנע ממנו להגיע לאן שהוא הגיע? נשאל את החניכים- האם רק אנשים נכים מרגישים שונים? האם מישהו מכם אי פעם הרגיש שונה? (לעיתים כדאי להגיד לחניכים לחשוב בלב ולא לענות בקול, כדי שלא יוצר מצב לא נעים אצל החניכים).

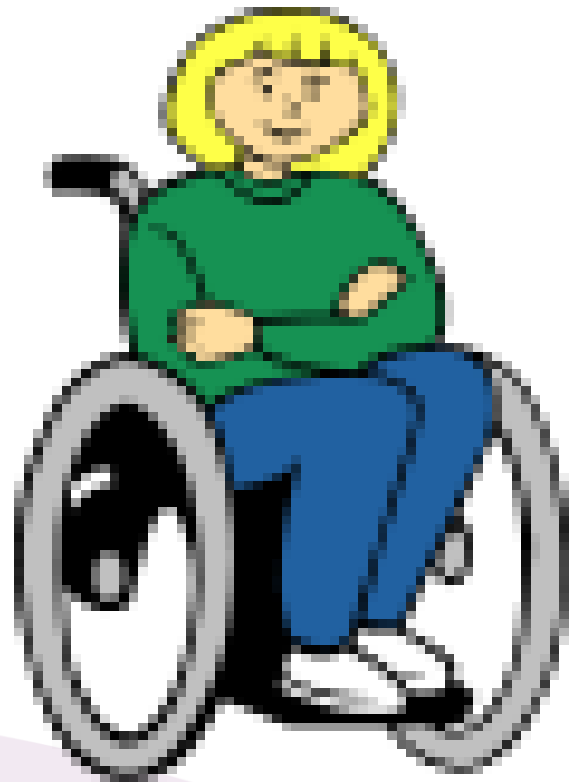
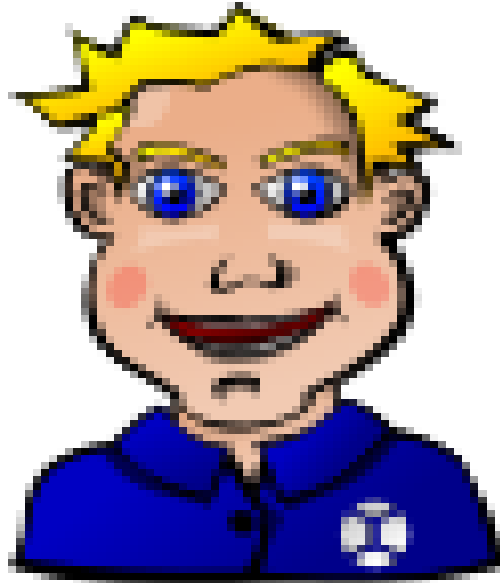
אפשר להעלות יחד עם החניכים דוגמאות נוספות:

✓ חילוני שמגיע לבית הכנסת ולא יודע את התפילה.

✓ עולה חדש שמגיע לארץ וכו'...

סיכום:

להיות שונה זה לאו דווקא אדם נכה, כל אחד מאיתנו יכול להיות שונה בסיטואציה כלשהי, לכן כ"כ חשוב לשים לב ואם מישהו נראה לנו קצת לא שייך, או קצת לא מתמצא, נקבל אותו ונעזור לו בשמחה רבה. אפשר ללמוד מיקיר שגב, שגם אם יש לאדם קושי מסויים, בין אם זה נכות או קושי אחר, אל לו לשקוע בייאוש ולהתמסכן, הוא צריך לשאוף להגשים את עצמו ורצונותיו ולהתאמץ לשם כך, והשמים הם הגבול.

יקיר שגב

גדל במושב מבועים וביישוב להבים שבנגב. ידו נקטעה בעקבות תאונת דרכים בהיותו בן 3. כאשר

